

Vulcanici

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Nu pot coexista în mine două elemente atât de diferite,
sunt aer cel mai adesea, și totuși, mi-e sângele metal topit
când mă atingi/LilianaTrif

- N-o să mă stingă nimeni niciodată,
Nu încerca nici tu, nebănuț
E focul care-mi tulbură făptura
Chiar dacă arde-n ochii mei mornit.

Sub relieful trupului de piatră,
Clocotitoare ca un rău păgân
Sau molcomă ca binecuvântarea,
Mi-e inima... Tu cere-mi să rămân

Și-o să mă ai de-acum, dar niciodată,
Să nu mă stingi, acceptă-mă cum sunt,
O flacăra arzând oglinda apei
Ce-alunecă-n aval către pământ.

- Sunt un vulcan pe cale să erupă
Când ochii tăi mi-ating întâmplător
Un punct extrem al sufletului, după
Ce buzele mă cheamă. Cât de dor

Mi-e să te port, iubito,-n podul palmei
Atent ca nu cumva un vânt nebun,
Să-ți stingă-n adiere vâlvătaia...
Mai știi magia primului Crăciun

Când pe omătul alb doar pașii noștri
Dansau sub felinare? Ce povești
Am scris atunci pe blănurile albe
Și-am ars ca doi vulcani. Ți amintești?

Liliana Trif & Ioan Grigoraș